

Woonplaats: **Kasterlee**
 Veestapel: **450 runderen**
 Melkkoeien: **110**
 Opleiding Rob: **A2 houtbewerking, B-cursus landbouw**
 Carrière toen: **arbeider**
 Opleiding Ann: **A2 bouwkundig tekenen, B1 informatica**
 Carrière toen: **arbeidster**

Rob Vansant: 'Ik wilde rundvee houden en alleen melkvee kreeg ik voldoende gefinancierd'

Van amper twee naar 450 runderen

Al van kindsbeen af droomde Rob Vansant uit het Antwerpse Kasterlee van een eigen rundveehouderij. Toen hij zestien was, kreeg zijn passie vorm met twee meststieren. De aankoop van een draaiend melkveebedrijf in 2001 betekende de echte start.

tekst **Annelies Debergh**

De dampende uitwasemingen van de meststieren in de openfrontstal op de zijkant van het bedrijf tekenen zich af in de barkoude decemberlicht. De ruime en dik ingestrooide stroboxen stralen, nu het winter is, een knusse warmte uit. Ruim de helft van de bijna 450-koppige veestapel van Rob Vansant (36) en Ann Cools (37) heeft een vleesvee-origine. Rob Vansant legt uit hoe zijn passie voor vee houden begon. 'Mijn grootvader was boer, mijn ouders niet, en ook mijn ooms hadden een landbouwbedrijf. Al van toen ik kind was, fascineerde het leven op de boerderij me heel erg en op mijn zestiende begon ik met het houden van twee meststieren.' Een landbouwopleiding volgen zat er niet in. 'Leer eerst maar een stiel, vonden mijn ouders. Ik kon dan nog altijd boer worden.'

Zoektocht naar landbouwbedrijf

Eens van school af koos Rob eerst voor werk in de bouwsector, later voor werk in ploegen in de fabriek. 'In de winter pro-

beerde ik zeven dagen op zeven te werken om vervolgens in de zomer zo veel mogelijk bij een loonwerker te rijden.' Toen al startte de zoektocht naar een landbouwbedrijf. De passie voor vee houden kreeg vaste vorm in een groeiende neventak die aandikte van twee naar dertig runderen. 'Ik heb ook in Wallonië naar bedrijven gezocht', geeft Rob aan. De zoektocht duurde tot september 2001. 'Eigenlijk zijn er overal wel plus- en minpunten. Toen dit bedrijf vrijkwam, heb ik vrij snel de knoop doorgehakt.' Bij de overname bestond de veestapel in Kasterlee uit veertig melkkoeien. De eigen aanfok van dertig meststieren voegde Rob daar meteen bij. 'Ik wilde sowieso in de rundveehouderij starten, de intensievere veeteeltsectoren hebben me nooit zo aangesproken', vertelt Rob. Dat de keuze niet definitief op een vleesveebedrijf viel, had vooral een financiële basis. 'De overname van een vleesveehouderij kreeg je in die periode veel moeilijker gefinancierd door de banken. Vleesvee stond te

boek als niet rendabel. In het verhaal van een melkveebedrijf gingen banken veel sneller mee.' Zonder boerenkomaaf zijn vooral de start en de financiering moeilijker, zo denkt Rob. 'Want al wat hier is, hebben we moeten kopen en tot de laatste cent moeten betalen.'

Omringd door vakmensen

Rob volgde een opleiding voor het behalen van een landbouwersstatuut. De verouderde stallen op het bedrijf schrikten de jonge melkveehouder niet af. Al in het voorjaar van 2002 verrees een nieuwe melkveestal met ruimte voor honderd melkkoeien. 'Je rolt er als vanzelf in', spreekt hij over de beginperiode. 'Het komt er wel op aan je in de beginperiode door vakkundige mensen te omringen, ze

in vertrouwen te nemen en je te laten begeleiden. Maar daar groei je in.' Al bij de overname van het bedrijf lagen plannen klaar voor een nieuwe melkveestal en loods. Met de nodige vergunningen was de weg van groei al ten dele uitgestippeld. De nieuwe loods werd eerst voor de helft met mestvee ingevuld. Het vrijkomen van de melkquotummarkt – na vier voorgaande jaren van volledige handel via het Vlaamse melkquotumfonds – werkte groei in aantal melkkoeien in de hand. 'Dat vrijkomen in 2002 was een geluk. Zo kreeg ik de mogelijkheid om stap voor stap door te groeien en de stal nu vol te melken.' De loods werd inmiddels volledig met mestvee bevolkt en een tweede stal kwam erbij. 'Ons veebestand varieert nu continu tussen de 400 en 450 stuks.'

Van het hobbymatige witblauwdubbeldoelfokbedrijf van Anns vader zijn ook het leeuwendeel van de nutriënten en het melkquotum naar Kasterlee verhuisd. Al even enthousiast praat Ann mee over de bedrijfsvoering. Zij deed in 2003 haar intrede in het bedrijf en neemt het melken en de administratie voor haar rekening. Zowel bij haar als bij Rob blijven landbouwminder oorden lonken, weg van Vlaanderen. 'We vragen ons wel eens af of we beter elders hadden gezeten. In de negen jaar dat we bezig zijn, is er veel veranderd. Productiefactoren als melkquotum en nutriënten zijn erbij gekomen, en tegelijk is grond erg duur geworden. Misschien als een van de kinderen het bedrijf later wil overnemen, dat we dan nog eens anders proberen te starten.' |

